

Bikung i Allstakan finner största glädjen i arbetet

De flesta äldre gunnarskogsbor minns helt säkert predikanten och sångaren Anders Ahlqvist i Allstakan. Under seklets början reste han vida omkring både i Jösse och Nordmarken samt Fryksdalen och predikade på väckelsemöten. På sitt enkla och rättframma sätt predikade han och vann helt säkert därigenom flera själar för Guds rike än de lagiska domedagspredikanterna av hans samtida. Särskilt omtyckt var han bland barnen och ungdomen och därtill bidrog inte minst hans sång och gitarrmusik. Han medförde alltid på sina resor en dubbelsträngad gitarr, som han flitigt utnyttjade vid mötena. Det var på en av sina predikoresor i Fryksdalen, som han hösten 1923 insjuknade och måste föras till Sunne sjukstuga. Den 23 oktober samma år avled han i sitt hem i Lycka Allstakan 66 år gammal.

Det är sonen David Ahlqvist som erinrar om dessa data, då vi gör ett besök hos honom. David är nu över 68 år gammal, alltså äldre än vad fadern blev, men han besitter alltså en sjudande arbetslust, som man måste beundra. Just nu håller han på med odlingsarbete och gräver ner massor av sten, som tidigare brutits ur åkrarna. Egentligen är det kanske en överflödsgärning då han inte längre har så stor användning för ökade skördar. Hans egendom är nämligen sedan några år kreaturslös, men det är behovet av att inte gå arbetslös utan ha något att sysselsätta sig med, som främst är drivkraften i hans företag.

Biodlingen har gått i arv.

Gården Lycka har gått i arv från far och farfars tid och en sak har alla haft gemensamt. De har varit biodlare. I trädgården nedanför stugan har han sin stora bigård. Vi räknar till inte mindre än 40 samhällen och David Ahlqvist gör väl därför skäl för namnet bikungen. Han är även kassör och korresponderande ledamot i styrelsen för Västra Värmlands biodlareförening.

Någon rekordskörd av honung blir det nog inte i sommar, säger han. Det har varit för mycket svärmning hos bina. Inalles ett 30-tal svärmar har det nog varit och en del har han gett bort till grannar. Men det har varit bra drag åt bina, så man kan nog räkna med en normal skörd av honung.

Bisamhälle gav 70 kg. honung.

Det är italienska bin, som nu surrar omkring oss i bigården. De är inte på långt när så sticklystna, som de nordiska bin han hade tidigare. Men de är värre honungssamlare. År 1916 fick han från en halmkupa 70 kg. honung och normalt kunde de ge omkring 50 kg. per samhälle. Men de var för ettriga, så han övergick till de italienska. Förresten är nog Ahlqvist ganska immun mot bistick. Inte mindre än 33 bistick fick han en middag för åtskilliga år sedan då han höll på i bigården under svärmningstiden. En sådan injektion skulle nog kunna ta kål på en vanlig människa.

1941 var ett rekordår.

Men nu är det ingen fara att vandra kring bland samhällena. Bina sitter tämligen loja på flustren och det är ingen större fart på honungsdraget. Men när ljungen börjar blomma blir det fart igen. Ljungdraget ger en mycket fin honung, säger Ahlqvist. Han fyller sin bipipa med torrt hö och tar och öppnar ett par samhällen för att visa hur det är med honungsförrådet. Det är massor av bin på ramarna, men de gör inte minsta ansatser att angripa inkräktarna i bigården. Själv använder aldrig Ahlqvist någon slöja när han arbetar i bigården. Han är så van att hantera sina vänner bina, så det är inte nödvändigt.

Ahlqvist äger ett diplom från 1945 för välskött bigård, utfärdat av Sveriges Biodlares Riksförbund.

Det kan nog ge en rätt bra biförtjänst att pyssla med bin under de år när biodlingen lyckas. År 1941 var ett rekordår. Då skördade han 1070 kg. honung. Andra år har det varit mindre. 600 kg. och ner till 300. I år räknar han att åtminstone få 300 kg. honung. Åren 1950-52 var dåliga biår då det blev ringa utbyte. Regniga somrar är sämre och är det kyliga somrar blir givetvis utbytet av biodlingen inte heller så lyckad.

David Ahlqvist visar en ram i ett samhälle, sedan han lugnat bina med litet rök ur sin pipa. (Foto Arvika Tidning)

Samlar ved liksom bina samlar honung.

Men det är inte bara odlingsarbete och biskötsel som Ahlqvist sysslar med. Han tar mig med och visar icke utan en viss stolthet att den rymliga vedboden är fullpackad av finhuggen alved. Och inte nog därmed. Han har även en stor del av de övriga uthusen fyllda med ved, ordentligt upplag i travar. Ahlqvist sysslar nämligen med rensningshygge i den närliggande skogen. Han går hårt åt alskogen, som får lämna rum för granskog. Och all denna ved, som han huggit upp, har han burit hem själv. Varje kväll när han kommit hem från sitt arbete i skogen har han haft en försvarlig börda ved med sig. Han äger rätt stort skogsskifte till egendomen Lycka, och ser till att rensningshygget inte blir försummat. Förr om vintrarna arbetade han även med timmerhuggning, men nu är han pensionerad och tycker att han kan hålla sig mera hemmavid.

Tre gånger utsatt för olyckor.

Ahlqvist har god hälsa men har tre gånger varit utsatt för olyckor, som tvingat honom till sjukbesök. Första gången högg han sig allvarligt i högra benet, men han tog själv sin motorcykel och reste till läkaren i Charlottenberg, som sydde ihop såret med 8 näst. En annan gång fick han benet avsparkat av sin häst och måste då en tid ligga på sjukhuset. En tredje gång fick han under skogsarbete en stock på foten så ankeln kom ur led, men han kunde ensam ta sig hem ur skogen och söka upp dr Kjellgren i Arvika och få foten gipsad, varefter han snart var i arbete igen. I ett tiotal år från 1923 drev han lastbilstrafik. Nu tar han det lite lugnare på äldre dar, men arbetet anser han vara människans välsignelse som ger mening med livet. Och däri har han nog kanske rätt.

Nic.

Saxat ur Arvika Tidning från 24 juli 1958